

Библиотека
ХУМОР И САТИРА

Књига 133

Живко Кулић

**ПОД БУДНИМ ОКОМ
ДЕМОКРАТИЈЕ**

Алма

Београд, 2016

**Да ли ће Европа умети да пева
као што Срби певају о њој?**

Афоризам је производ људског духа
ослобођен сувишног руха.

Афоризам је велики поглед
кроз мали двоглед.

Добар афоризам вреди злата.
Макар био и туђ.

Живот пише романе, власт прича бајке,
а народ чита афоризме.

Пуна рука сва врата отвара,
а празна и отворена затвара.

Теже је пријатељима отворити очи
него непријатељима затворити уста.

На речима је лако добар бити,
на делу се познају јунаци.

Од судбине се не може
побећи. У стопу нас прати.

Историја је препуна злочина,
а географија њихових споменика.

Ћутање је злато. Не може
га нико држати за реч.

Све у своје време.
Чак и невреме.

Коло среће се окреће. Данас
те саплиће, а сутра покреће.

Боље сто пута ставити прст на чело,
него се једном хватати за главу.

Што једна будала може да поквари,
ни сто паметних не може да поправи.

Међу богатима је све више шећераша.
Сладак живот се скупо плаћа.

Дављеник се и за сламку хвата.
Дошла му вода до пода.

Усијана глава све износи
на видело. Док је не поједе мрак.

Боље цабе лежати
него цабе режати.

Ватрени говорник брзо сагори.
Сам себи долива уље на ватру.

Национални кључ има чаробну моћ.
Сва врата су му отворена.

Од пуковника до покојника секунде,
од покојника до пуковника године.

До циља се стиже на различите начине. Једни
преко своје грбаче, други преко туђих леђа.

Ако народ лаже, власт не лаже.

Не зна се шта носи дан, а шта ноћ.
Ђаво не оре и не копа.

Стално пролазим к'о бос по трњу.
Мучи ме Ахилова пета.

Тешко је бранити се од непријатеља,
теже од пријатеља, а најтеже од себе.

Знам те старости кад си младост
била! И тада си краља Богу дане!

Не цвета цвет лепоте ради,
него себе ради.

Кад прљав веш изађе на видело, спаса
му нема. Не опра га ни гора, ни вода!

Све је отишло на добош!
Од прве виолине у оркестру,
до последње рупе на свирали.

Не љутите се на садашњост!
Ускоро и она постаје прошлост.

После толико година причања
све се заврши минутом ћутања.

Туђа рука свраб не чеше.
Све ради у рукавицама.

Батина је изашла из раја,
а понаша се као да је дошла из пакла.

Ни највећи оптимиста не може да ведри
колико обичан песимиста може да облачи.

Право лице постоји,
али се ретко показује.

Клупко се споро одмотава.
Не држи све конце у рукама.

Лаж је постала транспарентна и веома популарна.
Не скида се с телевизије.

О судбини малих одлучују
интереси великих.

Лава је могуће поразити, али не
и натерати да окачи канџе о клин.

Кад шут доака рогатом,
доакаће и сиромах богатом.

Празној глави је лако солити памет.

Теорија завере не постоји. Заверенике
не интересује теорија него пракса.

Право слабијег је мртво слово на папиру,
а закон јачег живо сведочанство на делу.

Једино сељак одваја жито од кукоља.
Сви остали, млате празну сламу.

Фотеља је удобна, али незасита.
Кад год може, седи на две столице.

Живот брзо тече, а скакачи с Бранковог
моста га олако пуштају низ воду.

Ко први отвара душу,
последњи затвара уста.

Ко на пуној сламарици сања,
не може мирно да спава.

Ко другог пусти низ воду,
и себе навлачи на танак лед.

Ко има одрешене руке,
не остаје лако кратких рукава.

Ко тражи бољи хлеб од погаче,
спреман је да иде и трбухом за крухом.

Ко ведри, мора и да облачи.

Ко има јака леђа, може
колико хоће да се буса у груди.

Ко се узда у се и у своје
кљусе, увек је на коњу.

Ко има кратак фитиљ,
брзо пада у ватру.

Ко једном прогута мамац,
целог живота бежи од удице.

Ко с ђаволом лубенице
сади, обрао је бостан.

Велики користе батину,
а мали извлаче дебљи крај.

Коме глава виси о концу,
размишља и о конопцу.

**И НАТО сит
и терористи на броју.**

Разлика између гробара и политичара
је огромна. Гробар сахрањује мртве,
а политичар живе људе.

Покислом певцу је лако
тражити длаку у јајету.

Човек се једном рађа,
а целог живота сахрањује.

Стално враћање у прошлост
успорава пут у будућност.

Истина је само једна, а лакомислени
је налазе на сваком кораку.

Засукани рукави не гледају куда
вране лете. Имају пуне руке посла.

Туђа невоља је увек мања од наше.
Да је већа, била би наша.

Целог живота сањам
да могу мирно да спавам.

С полицијом добро сарађујем.
Бар једном недељно водимо
информативне разговоре.

У лажи су кратке ноге.
Истина јој је стално за петама.

Врх је изазован, али га
често потресају громови.

Гори ми под ногама.
Пронашли су ми Ахилову пету.

Лисици се тешко улази у траг.
Све ради у рукавицама.

На фабрикама катанци, на њивама
старци, на грбачама странци.

Добар пут је рај за возаче,
а лош – пакао за аутомобиле.

Емотиван човек брзо копни.
Брине и о лањском снегу.

И матори воле младалачки занат,
али их временом издаје алат.

Прелетачи имају пуне руке посла.
Долећу подвијених репова,
а одлећу пуних џепова.

Народ може да мисли шта хоће,
али то му се више неће толерисати!

Народ је почео да претерује.
Све теже му се испира мозак.

Тврде да су нам све овце на броју, а стомаци само
што им не пукну од јагњетине.

Оженио сам лепшу трећину,
а сада слушам дебљу половину.

Између државника и бескућника
нема велике разлике. И једном
и другом капље са свих страна.

Ако те неко неочекивано потапше по рамену,
потапши и ти њега и реци – *немам!*

Грађани и грађанке постоје, а грађанчићи
се још увек боре за право грађанства.

Трошкови живота су велики, али
то није разлог за претерану бригу.
Догодине ће бити већи.

Док дете не заплаче,
кућни љубимци га се не сете.

Деда Мраз је једини мраз
кога и зимогрожљиви воле.

Циркус је постао сувишан.
Парламент га је у свему надмашио.

Не могу сви само да раде.
Неко мора и да краде.

Имамо све што нам треба.
На послу мобинг, на улици
допинг, на бувљаку шопинг.

Толико подрепаша,
а нико ни репом да мрдне.

Нудистичке плаже су добродошле.
Ионако смо голи и боси.

Телевизија није без путера
на глави, али може сваком да
зачепа уста. Има дугачак језик.

Породична идила је постала мачији кашаљ.
Кућни љубимци су је окачили мачку о реп.

Човек користи само део свога
мозга. Остатак пушта на отаву.

Колеге ме све више тапшу по рамену.
Изгледа да ћу ускоро аванзовати.

Мудре главе чаме у тами,
а голе гузе на насловној страни.

Кад је возач пијан, и ауто је под гасом.
Нема црвеног кроз које неће проћи.

Прелетачи се стално проституишу.
Мењају дресове к'о проститутке гаће.

Власт подсећа на тројанског коња,
опозиција на покислог певца,
а народ на жртвеног јарца.

Полтрон се лако увлачи под кожу. Непогрешиво
иде низ длаку.

И магарац је невин, али
целог живота носи самар.

Написао сам антологијско дело.
Још није изашло из штампе,
а већ му је одржано опело.

Свако ради како зна и уме. Једни с круном,
други с путером, трећи с чарапом,
четврти с фантомком на глави.

Ђаци тврде да је математика превазиђена.
Постоји хиљадама година, а још увек
користи јединице и двојке.

Све више ме гризе савест.
Нисам јој довољно показао зубе.

Не разумем маратонце. Трче до
изнемоглости, а нико их не јури.

Пробудила ми се лажна нада.
По цео дан ми соли памет.

Мањи сам од маковог зрна,
а могу и вољу реп да ишчупам.
После венчања, све се променило.

Имам пуне руке посла.
Аплаудирам и Курти и Мурти.

Ништа ми не иде од руке. Не сећам се
када сам последњи пут засукао рукаве.

Купио сам ново одело. Полако,
али сигурно, шминкам лик и дело.

Постао сам пророк. Кад год се напијем,
знам да ме жена неће пустити у кућу.

Многи су преко ноћи стали на своје
ноге. Досадио им живот на коленима.

Поштен лопов крадуцка,
а непоштен краде.

Нисам доушник, али сам често
у полицији. Информативни
разговори не трпе одлагање.

Лежећи полицајац је одговорнији
од стојећег. Увек је на радном месту.

Нисам злопамтило,
али никоме не остајем дужан.

Анестезија је успела.
Пацијент је умро, али не од болова.

**Арапско пролеће је успело.
Американцима донело нафту,
народу хаос, побуњеницима шипак.**

Тражим бољи хлеб од погаче, а молим
Бога да га не нађем. Кад год сам
га нашао, добио сам попару.

Имам камен у бубрегу, а свима сам трн
у оку. Мисле да живим к'о бубрег у лоју.

Ситуација је добра, али је стање лоше.
Све у свему, округло па на ћоше.

Резултати су испод очекивања, али
то није разлог за претерану бригу.
Већ су проглашени рекордним.

Кога шеф готиви,
и полтрон му се диви.

Од гована пите нема. Провуку се кроз
иглене уши, а онда гузицом затварају врата.
Никако да им дође из дупета у главу.

Ко полако пуни сламарицу,
може на миру да чека марицу.

Ко пре девојци, његова девојка,
а ко пре девици, његова десница.

Пензионери су хероји минулог рада,
а остали жртве њиховог нерада.

Марица и палица су ми животне
сапутнице. У стопу ме прате.

Зло говече, довијека јуне. Коље вола
за кило меса, моли Бога да комшији
цркне крава и стално трчи испред руде.

Човек је постао цивилизацијска тековина.
Више се дружи с телевизорима, компјутерима
и мобилним телефонима него с рођацима,
пријатељима и комшијама.

Инат је најгори занат. Кад год
може, сам себи скаче у стомак.

Алкохол и није тако лош. Што га више пијемо,
то мање одговарамо за своје поступке!

Издања у електронској форми нас
остављају без текста. Не могу се
ухватити ни за реп, ни за главу.

Особе у тренду ретко одлазе у куповину.
Преферирају шопинг.

Многи причају сами са собом.
Мучи их подстанар у глави.

Да није Хитне помоћи, не би било
ни мене. После сваког информативног разговора,
враћа ме у живот.

Пустио сам мозак на отаву.
Хоћу и ја да се бавим политиком.

Богаташи живе на високој нози.
Мало, мало, па ходају на прстима.

С нама и даље експериментишу.
Жао им да муче мишеве.

Знам те, ципело, кад си опанак била!
Прерано си штикле упртила!

Усијаној глави се тражи и длака у јајету.
Ко јој је крив кад нема длаке на језику.

И пси су почели да нас заобилазе.
Схватили да немају за шта да нас уједу.

Пао сам с коња на магарца.
Сада изигравам жртвеног јарца.

Кртица је савршен доушник. Глуми
невинашце, а откуцава к'о швајцарски сат.

Против беле куге ћемо се борити
свим средствима. Ако треба,
и једнополним браковима.

И ми коње за трку имамо, али их
не користимо. Ослањамо се на магарце.

Алергичан сам на све
и свашта. То зна и моја ташта.

Више не идем грлом у јагоде.
Утеривачи ГМО су ми зачепили уста.

Направио сам безброј грешака,
а само због једне ме гризе савест. Постао
сам највећи папучар у историји породице.

Бесмртници не треба да брину за своју
будућност. Врата Алеје великана
су им широм отворена.

На улазу у подземље, великим
словима пише: „Лева рука, десни џеп!“

Каква мајка, таква ћерка,
какав клин, такав син.

Да ми је ова памет била раније, не
бих прослављао ниједан рођендан.
Можда бих сада био млађи.

Не припадам ни једном знаку
у хороскопу. Рођен сам пре времена.

Полицајци стално мотре на нас.
Стојећи дању, а лежећи и ноћу и дању.

Увек смо били оригинални.
Први на јелу, последњи на делу!

Онај свет је бољи од овог.
Из овог сви одлазе на онај,
а из оног нико не долази на овај.

Ставио сам главу у торбу.
Много пута ми је запржила чорбу.

Живот ми је добро запржио чорбу.
Стално ми уваљује вруће кромпире.

Свако иде својим путем. Власт грлом
у јагоде, опозиција главом кроз зид,
народ трбухом за крухом.

О покојнику све најбоље.
Да не иде празних руку на онај свет.

Алејини великани су бесмртни.
Нека им је вечна слава и хвала!

Силиконске коке је тешко разликовати.
Личе једна на другу, к'о јаје јајету.

И проститутка има добар укус, али га
ретко користи. Задовољава туђе апетите.

Спонзор се познаје по добром делу,
а спонзоруша по провидном оделу.

Хомосексуалци су непредвидиви. Прде
у исту тикву, а један другом раде иза леђа.

Педофили, зоофили и некрофили су свесни својих поступака, али не могу да одоле слободи сексуалног опредељења.

И воајери се сексом сладе.
Уживају док други раде.

Некрофил је мајстор свог заната. Одради посао, а лепша половина ни репом да мрдне.

Разлика између људи и животиња и није тако велика. Зоофили то најбоље знају.

Зоофили све више дижу патку.
Ако тако наставе, јебали смо јежа.

Канибалу је сваки човек
драгоцен. Жив или мртав!

За комшију сам био спреман и руку у ватру
да ставим, док нисам сазнао да је пироман.

Клептоман и није тако лош, али има
погрешне манире. Воли туђе сувенире.

Погрешне одлуке доноси мањина,
а штетне последице трпи већина.

Коалициони партнери су
к'о рогови у врећи. Прде у исту
тикву, а стално се олајавају.

Чланови владе имају пуне руке посла. Једни раде
за Исток, други за Запад, трећи за себе.

Више верујем њиховим саопштењима
него својим очима. И кад лажу,
знам да говоре истину.

**Американци су убили око 50 милиона
Индијанаца и преко 30 милиона
припадника других народа, а добили
само 20 Нобелових награда за мир.**

Имамо најбољу власт на свету. Ни
једна друга с нама не би изашла на крај.

Власт је светиња.
И да није, из ње Сунце грије.

Кад позиција постане опозиција, хвалоспеве
одмах претвара у критику, а кад опозиција
постане позиција – критику у хвалоспеве.

Млађи политичари се не заљубљују
него пале и ложе. Пале на увлакуше,
а ложе на спонзоруше.

Прелетач се често посипа
пепелом. Пљује, па лиже.

Ако се не може променити власт,
може народ. Боље ишта него ништа.

Пиштаљка је моћна играчка.
Многе је одувала с фотеље,
а да нису смели ни да писну.

Ни политичарима није лако. Једне мучи
тврда столица, друге климава фотеља,
треће оптуженичка клупа.

Са судбином сам на ратној нози.
Стално ме прогања кроз иглене уши.

Многи су далеко догурали. Ни
најближа родбина то им неће опростити.

За добрим коњем се диже велика прашина.
Често га прати и јато лимузина.

Обећавају мед и млеко,
а тамане јагњетину и прасетину.

Све нам је боље. Време је
да почнемо да уживамо.

Шта год мислили о власти, опозиција
је увек ту да нам поквари мишљење.

Признајем да сам патриота, а знам
да ми невладине организације
то никада неће опростити.

Време је да подвучемо црту!
Да се зна ко је на линији!

Власт се разочарала у народ.
Све јој се мање диви.

Кад власт постане опозиција, боље
сутра одмах претвара у мало сутра,
а кад опозиција постане власт –
мало сутра у боље сутра.

Све раде на транспарентан начин.
Само ружне ствари гурају под тепих.

И власт има душу,
али је скрива од народа.

Представљају своју земљу,
а понашају се као да је туђа.
У интересу грађана Србије!

Окружени смо различитим људима.
Ми бескућницима, они телохранитељима.

Још се нису испилили,
а већ су кварни као мућак.

Њихова саопштења вређају
просечну интелигенцију. О вређању
натпросечне и да се не говори.

Окачили смо рукавице о клин, али
нам судбина и даље виси о концу.

Они од мандата до мандата,
ми од данас до сутра.

Обијање трафике је пљачка,
а рушење парламента демократија.

Опозиција обожава глас народа.
Увек је спремна за ванредне изборе.

Изјава ми је истргнута из контекста.
Односи се на оне, а не на ове.

Више верујем очима него ушима.
Очи је тешко, а уши лако вући за нос.

Државна управа је деполитизована.
Не занима је политичко убеђење
него партијско опредељење.

На једној страни усијане главе, на другој водени
топови! Демократија може да почне!

Све се ради иза затворених врата.
Као да зидови немају уши.

Постали су непредвидиви. И у домаћој представи
играју стране улоге.

Коло среће се окреће. Сада ови
хапсе оне, а они прозивају ове.

Политика штапа и шаргарепе
је доследна. Привија мелем на
рану, а долива уље на ватру.

Прелетачи су као птице селице. Чим
захладни, селе се у топлије партије.

И раније се тапкало у месту,
али не целог мандата.

Вођа је болећив човек.
Амнестирао је све партијске другове.

Вођа је велики оптимиста.
Такав ће бити до краја мандата.

Вођа је коначно схватио да је
геније. У то су га једва убедили.

Шта све народ трпи, жртвеном
јарцу и није тако лоше.

Коалициони партнери су к'о
сеоске јетрве. Тапшу се по рамену,
а не могу очима да се виде.

Дубоко су забраздили.
Све раде испод жита.

Бирачко тело се о свему изјашњава,
а ни за шта не пита. Нема подршку народа.

И ми коња за трку имамо!
Ни магарац му није раван.

Политика је курва.
Проституише се откако зна за себе.

Сви тврде да је политика курва,
а нико је не тужи за развод брака.

Превише се бусају у груди. Као
да ће им народ вечито дувати у леђа.

Одговорна власт је прагматична.
Према менторима транспарентна,
а према грађанима дискретна.

Постали смо медицински феномен.
Годинама нас живе сахрањују,
а још увек дајемо знаке живота.

Њихово мишљење је веома
занимљиво. Стално га мењају.

Улица је расадник кадрова.
Нема демонстрација, а да се
не лансирају нова имена.

Демонстрације су успеле. Већина демонстраната
и даље је на слободи.

Државни апарат је туп,
али успешно разбија масе.

Краљевство за коња!
Боље него за магарца.

Пета колона не брине за резултате гласања.
У свакој партији има своје људе.

Гласачко тело је помешано. Пре
употребе, треба га добро промућкати.

Бирачко тело је рекло своје.
Остало је у сигурним рукама.

Пре избора амнестија,
после избора амнезија.

**Толико им је стало до Европе,
да би се због ње и Србије одрекли.**

Избори су били демократски.
И малолетници су могли да гласају.

Избори су формалност.
Суштина је у бројању гласова.

Поново смо их гласали. Обећали
су да ће научити све падеже.

Мандати долазе и пролазе,
а погрешне одлуке остају.

Од почетка мандата подигнути прсти,
до краја живота све четири увис!

Код нас нема дискриминације.
Ко год је за, има право гласа.

Гласачки прсти живе од својих
дланова. Држе све конце у рукама.

Изборна представа је једина представа
у којој се и народ за нешто пита.

Народ нема шта да тражи.
Избори су давно прошли.

Изабран је најбољи кандидат.
Противкандидата није било.

Док власт не постане опозиција,
не може да схвати колико је грешна.

Знали смо да нису анђели, али нико није
очекивао да ће се толико повампирити.

Власт је заслужна што је мањини добро,
али није одговорна што је већини лоше.

Власт све оправдава док не
постане опозиција, а опозиција
све оспорава док не дође на власт.

Власт има визију, али шта вреди!?
Народ гледа погрешну телевизију.

Власт не треба да брине за своју
будућност. У сигурним је рукама.

Власт је веома транспарентна. Ни куповину гласова не скрива од народа.

Власт је мач са две оштрице. Једном управљају нада и вера, а другом марица и палица.

Коалициона власт има пуне руке посла. Бави се сама собом.

Власт на коњу, опозиција на магарцу, народ на цедилу. Сви нашли своје место под Сунцем.

Нови светски поредак је праведан.
Богатима даје све што може, а
сиротињу гули до голе коже.

Вашингтон оком, Брисел
роком, Београд скоком!

Ванземаљци нам нису потребни. Ионако
се понашамо као да смо пали с Марса.

Ратни злочини не застаревају.
Хирошима и Нагасаки ће кад-тад
одговарати за своје поступке.

Брисел се ни за шта не пита. Без сагласности
Вашингтона, не сме ни да писне.

Њихова правда се бомбама велича,
а наша и неправди правда.

У Француској може да убије ко
кога хоће. То је демократска земља.

Американци су за сваку похвалу.
Милијарде људи завиле у црно, а
употребили само две атомске бомбе.

Обрали смо бостан. Велике
силе више не прде у исту тикву.

Баук демократије кружи светом.
Тешко оном на кога се намерачи.

Између Истока и Запада ништа ново.
Један прст на челу, други на обарачу!

Канибали тамане људе,
а империјалисти народе.

Резултати Арапског пролећа су импозантни.
Милиони људи беже од демократије.

Кинези црначки раде. Да нису такви,
надрљали би као жути мрави.

Трговина белим робљем је забрањена,
а црним и жутиим и даље допуштена.

Вековима једу што се не једе.
Једнога дана, све ће им искијати на нос.

Заиграће мечка и пред њиховом
кућом. Руски медвед се пробудио.

Америка је против једностраних решења. Залаже
се за политику свршеног чина.

Политика Вашингтона и Брисела је јасна.
Више им је стало до зависности Србије
него до независности Косова.

Американци се и даље каубојски понашају.
Зауздали пола света, а никако да схвате
да и други коње за трку имају.

Колико натоизма, толико тероризма!

Натоисти су прави милосрдни анђели.
У последње две секунде и три десетинке
нису никога бомбардовали.

НАТО је препородио Косово.
Жртве осиромашеног уранијума
ће му вечито бити захвалне.

Колико злочина по ђефу натоиста,
толико злодела по вољи терориста!

О Америци све најбоље.
Уши су јој на сваком кораку.

Терористи су много напредовали. Ако тако
наставе, догураће и до победничког постоља.

Атлантида је нестала без трага и гласа.
За починиоцима се и даље трага.

Напад на Париз је варварски чин
подивљалих терориста, а бомбардовање Србије
хуманитарна интервенција милосрдних анђела.

Ни по правди ни по законима,
већ по сили и по Америма.

Што не могу пуним торбама,
могу касетним бомбама.

Арапско пролеће је успело.
За терористе више нема зиме.

Бомбардовали су нас за наше добро.
То је чињеница преко које се олако прелази.

Европа нема алтернативу! Ниједна
земља, до сада, није се из ње иселила.

Европска унија има сјајну перспективу!
Великодушно намеће сваку директиву.

Европска унија је веома доследна. Поштује укусе
малих, а задовољава апетите великих.

У закључивању бриселских споразума учествују
две стране, а ни БИА не зна које. Београд и
Приштина или Србија и Косово?

Европа се распада, а Шекспир тврди
да је трула само у држави Данској.

Европски пут Србије је јединствен.
На њему је више поглавља, понижења
и ултиматума, но на гори листа.

Нико не зна шта су муке тешке
док не пређе европски пут пешке.

Европска унија је чардак ни на небу,
ни на земљи. Глава у Бриселу, капа
у Берлину, мозак у Вашингтону.

**Кажу да теорија завере не постоји.
Теорија можда не постоји, али
завера сигурно постоји.**

Бриселски споразуми су историјски,
а њихови домети географски.

Резултати Арапског пролећа преплавише
Европу. Утеривачи демократије су их
великодушно пустили низ воду.

Вековима се гледамо преко нишана,
а ни за јоту не променисмо погледе.

Олимпијска надметања су актуелна
сваке четврте године, а балканска
подметања – сваког дана.

Југославија је давно сахрањена,
а њени наследници и даље се
споре око заоставштине.

Тито одавно није жив,
а и даље је за све крив.

Сви добисмо мат.
Порази нас братоубилачки рат!

Хрвати, Црногорци и Бошњаци
нису Срби. Доказано је да су их
на Балкан донеле роде.

Бивше ЈУ републике су се доста промениле.
Словенија постаде Дежела, Хрватска – Лијепа
наша, Босна – Федерална заједница, Црна Гора –
Монтенегро, Македонија – Земља без имена,
а Србија – Земља без граница.

Кривица на свим странама,
а кривци само на једној.

Антихристи на свим странама,
а безбожници се окомили само на једну.

Срби, Хрвати и Бошњаци су коначно
пронашли заједнички језик – говор мржње.

Братоубилачке секире закопане,
а ножеви и даље на дохвату руке.
Спремни за акцију, док кажеш бритва!

Истина о деведесетим још није
изашла на видело. На задовољство
медијских и других лажи.

Масовне гробнице на сваком
кораку, а одговорних ни за лек.
Као да су у земљу пропали.

Босански лонац не мора стално да кључа. Добри
међунационални односи и мирна Босна.

Између Хрвата, Црногораца
и Бошњака постоји трајна и
нераскидива веза – српски језик.

Власти Словеније, Хрватске, Црне Горе
и Македоније су веома принципијелне.
Кад год могу, гласају на штету Србије.

Између српских и хрватских државника
постоји велика разлика. Српске чувају
телохранитељи, а хрватске телобранитељи.

Жртве не треба делити.
Зна се које су наше, а које њихове.

Закопали смо ратне секире, али не
и мржњу. И даље нам је на дохвату руке.

Скадар на Бојани је многе превео
жедне преко воде. Београд на води
то ваљда неће урадити.

Братоубилачке секире закопане,
масовне гробнице откопане,
а невине жртве заборављене.

Братунац је претходио Сребреници,
а Вашингтон и Братунцу и Сребреници.
Остало су бајке за велику децу.

Црна Гора се толико монтенегризовала,
да је ни најеуропејскији Црногорци
не могу препознати.

Срби друмом, Црногорци шумом.
Као да нису исте горе лист.

Црногорци су одани својим вођама.
Не мењају их без велика јада.

Црна Гора јест' малена, ал' је храбра
и поштена. Ако треба, и Савету
безбедности ће увести санкције.

Све стране окрвавиле руке,
а само једна треба да црвени.

Црна Гора се убрзано модернизује.
Некада непобедива Српска Спарта,
а сада играчка НАТО пакта.

Бошњаци су хрватско цвијеће, али
их у Лијепој нашој нико не мирише.

Хрватска више не одговара за своје
поступке. Постала је чланица НАТО пакта.

Србија се за Европу глади,
а она јој иза леђа ради.

Држимо се Европе к'о пијани плота,
а стално нас преводи жедне преко воде.

Србија свом снагом хита ка Европи. Нико
је није обавестио да се одувек налази у њој.

Србија седи на две столице, а има само
једну фотељу у Уједињеним нацијама.
Таква дрскост више се неће толерисати.

Нико нема што Србин имаде.
Две државе, а четири владе.

Бог на небу, Србија на
земљи, Београд на води.

Гори нам под ногама.
У туђим смо рукама.

Бела куга, сива економија и црна хроника
свакодневно убирају свој данак. Ако се тако
настави, надрљаћемо као жути мрави.

Србија је највећи увозник
меса – од угинулих животиња.

Југ централне Србије је постао рај
за трговце. У слободној продаји
су чак и национални интереси.

Срби пате од амнезије.
И шаком и капом деле амнестије.

Срби су спортска нација.
Шампиони у извозу памети,
а рекордери у увозу глупости.

Србија је разапета између Истока
и Запада. Воли брата, стрепи од целата!

Србија има своје ја, али га ретко показује.
Кад год га покаже, обије јој се о главу.

Лоша слика о нама полако се
мења. Купили смо бољу.

И Пирова победа је
историјска, ако је наша.

Наоружање нам је болна тачка.
На свако његово помињање
многи се осете погођеним.

И ми смо се променили. Некада
достојни потомци својих предака,
сада недостојни преци својих потомака.

Имамо хиљаде познатих хероја,
а само једног незнаног јунака.

Српски национални интереси су закон.
Нема директиве с којом нису усклађени.

Не може сваки злочин да буде
српски. Нема толико Срба.

Постпетооктобарске чистке су биле
легитимне. Пр(а)ва демократска власт
је имала право да ради шта хоће.

Здравство је веома успешно. Не памти
се да је неко жив отишао на онај свет.

Толике апотеке, а ни у једној
нема лека против сиромаштва.

Дува и нама ветар у леђа, али га не користимо.
Изложио би нас великој ветрометини.

Фудбалска репрезентација Србије
би стала на своје ноге, али не може
да спусти лопту на земљу.

У средњем веку смо јели златним
кашикама, а у 21. умиремо од глади.

Титовка и шубара су се коначно измириле.
Једна другој више не раде о глави.

**Како смо се надали,
добро су нас продали.**

Титовке и шубаре се помириле,
а фантомке нагло повампириле.

Европски пут Србије је јединствен.
Централни део и Војводина корачају
по једним, а Косово и Метохија
по другим правилима.

Срби морају да промене свест. Ко хоће у Европу,
не може да мисли својом главом.

Све долази и пролази.
Једино је наша криза вечита.

НАСА је објавила имена десет
највећих умова у историји човечанства.
Међу њима су само два Србина – Никола
Тесла и Милутин Миланковић.

Жута штампа пише да нас је преплавио
талог. Треба јој веровати, полази од себе.

Плаши нас и најмање невреме.
Као да нас је прегазило време.

Србија обожава администрацију.
Има више чиновника него становника.

Између њих и нас постоји узрочно-последична
веза. Они су узрок нашег страдања, а ми
последица њиховог разарања.

Државни апарат је туп, али зна за јадац.
Реагује само ако се добро подмаже.

Један Бели двор,
а на хиљаде дворских луда.

Све очи упрте у европски пут,
а још ни из ћорсокака нисмо изашли.

Једва чекам да се докопамо Европе.
Смучио ми се живот на Балкану.

Увукли нас у живо блато,
а ми их даље окивамо у злато.

Дуго смо у небраном грожђу.
Нико нас не шљиви.

Године долазе и пролазе, а ми
и даље чекамо својих пет минута.

Страни господари затежу дизгине,
а домаће слуге заврћу славине.

Сарадња са западним савезницима
све је боља. Нема тог понижења које
нисмо спремни да прихватимо.

И бескичмењаци нам окрећу леђа.
Нисмо им довољно савили кичму.

Просечна зарада је прихватљива,
али још увек недостижна.

Зли језици имају пуне руке посла. Кога једном ставе на зуб, више га не испуштају из уста.

Они неограничена овлашћења на туђем,
ми ограничена права на своме.

Ми правом слабијег, они законом јачег;
ми снагом аргумената, они аргументима
снаге; ми репортерима, они бомбардерима.

Њихово држање је релативно
прихватљиво, али више би нам
одговарало њихово уздржавање.

Њихово право је да нас стављају на стуб
срама, а наша обавеза да се сами блатимо.

Њихово је да нас разапињу, а наше – да
сами навлачимо омчу око врата.

Њихови злочини су чисти као суза.
На томе смо им посебно захвални.

Дотакли смо дно дна, а понашамо се као да смо
на врху врхова. Све нам равно до Косова.

Свуда смо добродошли,
осим у комшилуку.

Чувамо епску поезију као зеницу
ока. Далеко од очију јавности.

Увозимо и што треба и што
не треба. Од вишка глава не боли.

Одрекли смо се српа и чекића, али
смо и даље између чекића и наковња.

Борили смо се против једноумља, а изборили
за вишеумље. Што домаће, што страно.

Трошимо више него што производимо.
Дошло време да и други раде за нас.

Нисмо ни у каквом сродству,
а крвни смо непријатељи.

Више нисмо црвени,
али смо и даље шарени.

Пали смо на ниске гране. На
породичном стаблу све нас је мање.

Очекујемо да нас огреје Сунце,
а понашамо се као да смо пали с Марса.

Сами себе упрежемо у јарам. И кад
не затежу дизгине, трчимо испред руде.

Сами себи скачемо у стомак.
Годинама стежемо каиш.

Сваким даном све више напредујемо.
Од прве виолине у оркестру, до
последње рупе на свирали.

Све радимо на време.
У минут до дванаест.

Коначно смо нашли своје место
под Сунцем. У небраном грожђу.

Јуче голи и боси, данас гладни и жедни,
сутра дужни и тужни. Кад се хоће, све се може.

Стално почињемо од нуле. Ако тако
наставимо, далеко ћемо догурати.

Загадили смо све реке.
Ни Дунав нас неће опрати.

Дошла нам је вода до пода.
Неко мора да попије патос!

Између њих и нас постоји доста додирних
тачака. Директиве, условљавања и
понижења само су неке од њих.

Ништа нас не сме изненадити. Ни гром
из ведра неба, ни врућ кромпир из празне кухиње,
ни хладан туш из суве дреновине.

Пољопривредно земљиште се у целости
обрађује. Коров, гробља аутомобила
и дивље депоније само су тренутне
залихе готових производа.

Ствари се крећу набоље. Од безнадежног
положаја, ка безизлазној ситуацији.

Приватизација шећерана је успела.
Многима је загорчала живот.

Јуче бела врана, данас бела куга, сутра бела
застава. Као у причи о белим медведима.

Окривљују нас за све и свашта. Још
мало, окривиће нас и за Јасеновац.

Многи нас превеслаше,
а ми и даље сисамо весла.

Резолуција 1244 се доследно примењује.
Војводина је још увек у саставу Србије.

Западни савезници су нам искрени
пријатељи. Бомбе, ултиматуми, резолуције
и друге донације су најбољи доказ за то.

Рупе у законима, рупе на путевима,
рупе на саксијама. Као да смо
последња рупа на свирали.

Американци су љубитељи епске поезије.
Годинама се баве косовским циклусом.

Путеви се наши разилазе.
Ми европским, они еуропејским!

**Мртва уста не говоре,
али могу да сведоче.**

Медвеђа, Бујановац и Прешево су
најдемократскије општине на свету. Имају
неупоредиво више бирача него грађана.

Независност Косова је мртво слово на
папиру. Држаће воду док окупатори не оду.

Од Бора и Рамиза ни трага,
ни гласа. Прегазило их време.

Косово ни на небу, ни на
земљи! Белосветско, а наше!

Ми о вуку, вук на врата. Проверава
да ли су нам све овце на броју.

Знам те коњу кад си магарац био!
Нимало се ниси променио!

И најмање ждребе сања
да једнога дана буде на коњу.

Расан бик има пуне руке посла.
Нема те краве која ће га одбити.

Бели медведи су заштићени,
али их климатске промене и
даље навлаче на танак лед.

Трут живи ко бубрег у лоју.
Пала му је секира у мед.

Сваки Циго свога коња хвали.
Није магарац, да хвали туђег.

Пас је човеков највећи пријатељ.
Кад год може, изводи га у шетњу.

Врана врани очи не вади.
Није им чавка попила памет
да једна другој раде о глави.

Кога гуска уједе,
и ћурке се плаши.

Расан бик пуца од снаге.
Може и волу реп да ишчупа.

Шта све магарац трпи,
жртвеном јарцу и није тако лоше.

Сита свиња преврће корито,
а гладна га лиже и када је празно.

Сан сваког магарца је да
учествује у коњским тркама.

Кад нема коња,
добри су и магарци.

Не липши магарче до зелене траве!
Ако издржиш, бићеш на коњу!

Мито и корупција задовољно
трљају руке. Посао им цвета.

Мито и корупција не треба да брину за
своју будућност. Сва врата су им отворена.

Мито ретко излази из мишје рупе.
Плаши се оптуженичке клупе.

Корупција је природни феномен.
Цвета током целе године.

Мито и корупција су у стабилном браку.
Ни кордон полиције не може их развести.

Полиција друмом, мито
шумом, корупција умом!

У правној држави све се зна: ко има право
на мито, ко на корупцију, ко на проституцију.

Аматер краде из цепа,
а професионалац из ока.

Не краду само они којима је речено,
него и они којима је суђено.

Очерупали су све што су могли.
Сада се ките туђим перјем.

Некада се харачило кашичицом,
а сада плени марицом.

Лева рука, десни џеп; десна рука,
леви џеп; обе руке, државни буџет.

Ситне криминалце јуре марице,
а велике босове чувају палице.

Џепароши у прдекани,
а тајкуни на насловној страни.

Полицајци друмом, криминалци шумом,
а сви знају у ком грму лежи зец.

Ко се у младости бави криминалом,
и у старости бежи од полиције.

Прљав траг хода на прстима.
Од рођења му гори под ногама.

Подземље на сваком кораку,
а надлежни се праве да га не виде.
Као да је у земљу пропало.

Знам те, цвећко, кад си гољо био!
Нимало се ниси променио!

Мој сат кошта 50, а њихов 50.000 евра.
Коначно сам схватио колико је сати.

Глава у торби, тело у затвору, душа
у подземљу. Кад се хоће, све се може.

Прљав веш полако излази на видело.
Пуним сламарицама све више се тресу гаће.

Дан по дан – плата,
мандат по мандат – палата.

Мандати ограничени, а апетити
неограничени. Таква неправда
више се неће толерисати.

Међународно право се доследно примењује.
Једни су невини док се не докаже да су криви,
други криви док се не докаже да су невини,
трећи невини и кад се докаже да су криви,
четврти криви и кад се докаже да су невини.

Устав је највиши правни акт, ако
законом није друкчије прописано.

Правда је свима доступна. Једнима се сервира на
тацни, а другима даје на кашичицу.

Правна држава је почела да функционише.
О судбини земље одлучује и подземље.

Међународно право се буса у груди,
а законом јачег и даље се суди.

Где неправда правду дели,
истина се не весели.

Правда није слепа, али повремено
не види ништа испред носа. И њени
делиоци бацају јој прашину у очи.

Кад заштићени сведок омркне, а не осване,
окривљеног преко ноћи огреје Сунце.

**Очекивали смо боље дане,
а дочекали горе године.**

Неправда често побеђује
правду. Има јака леђа.

Судија дели и правду и неправду. Правду
у име народа, а неправду у своје име.

Реформа правосуђа је успела. Добили смо
заштићене сведоке и незаштићене судије.

Истрага је вођена због убиства,
а стопирана због самоубиства.

Окривљени је доказао да је невин, али
му то није помогло. Слободно судијско
уверење је имало друкчије мишљење.

Смртна казна је укинута. Није јој
суђено да нас и даље лишава живота.

Законе доноси проста већина,
а диктира богата мањина.

Ситна боранија се коначно опасуљила.
Хоће да зна ко јој је запржио чорбу.

Милијарде људи чаме у паклу, да
би господари света живели у рају.

Правда се истерује милом,
а неправда утерује силом.

Подржавам владавину права.
Држим се закона к'о пијан плота.

Могу да лажем колико хоћу.
Постао сам заштићени сведок.

Између заштићеног и незаштићеног
сведока нема велике разлике. И један
и други воле да заобилазе истину.

Адвокат може да прича шта хоће.
Последњу реч има судија.

И проститутка је невина,
док се не докаже да је крива.

Што богат заради за дан,
сиромах не може ни за век.

Архимедов закон је донет на непрописан начин. За је гласао само један човек.

Истомишљеницима незаслужене награде,
а неистомишљеницима незаслужене казне.
Правна држава мора да функционише!

Цео живот истерујем правду, а ни
за милиметар не смањих неправду.

Неправди је коначно свануло. Велики
имају право да је безобзирно чине, а
мали обавезу да је беспоговорно трпе.

Радни однос је двостран. Послодавац
извлачи профит, а запослени дебљи крај.

Послодавац има право да направи мањак,
а запослени обавезу да постане вишак.

Штрајк глађу је успео. Већина
штрајкача је преживела.

За незапослене има наде. Имају право
до краја живота да чекају на посао.

Уста пуна части и поштења,
а сламарица мита и корупције.

Бог је на нашој страни!
Шта вреди, кад нисмо ми.

Брод тоне, звона звоне, а пацови беже!
Једино јахте испливале на површину.

Мандати у земљи, прсти у подземљу, рачуни
у иностранству. У интересу грађана Србије.

Покондирена тиква гледа с висине.
Не интересују је ни тетке, ни стрине.

Алкохоличар је веран својој љубави.
Држи се флаше, к'о пијан плота.

Усијаној глави је тешко зачепити
уста. Нема длаке на језику.

Добар и будала су браћа. Аплаудирају
и Курти и Мурти, а живе од својих дланова.

Мудар државник великодушно
даје веру за вечеру. Хоће на миру
да штити националне интересе.

Резултати су лажни, али неспорни.
Саопштили су их озбиљни људи.

Пас лаје себе ради,
а човек олајава села ради.

Док сам био пуковник, сви су ми се клањали,
а откад сам покојник, пролазе поред мене
као поред турског гробља.

Ко се преко ноћи вине у облаке,
брзо мења друштво и опанке.

И проститутке су против апстиненције.
Не могу свега да се одрекну.

Фолирант лако испари из посла.
Целог живота продаје маглу.

Сви смо ми помало полтрони. Изигравамо
величине, а аплаудирамо и Курти и Мурти.

Радим као коњ, а плаћају
ме као да сам магарац.

Не може свако да буде човек.
Нема толико људи.

Ко ради да би живео, мисли да је боље цабе
седети него цабе радити, а ко живи да би
радио, сматра да је боље цабе радити
него цабе седети.

Прави педагог ништа не препушта
случају. Туђу децу васпитава у земљи,
а своју школује у иностранству.

Ко тебе каменом, ти њега хлебом,
а ко тебе подметнутом ногом,
ти њега испруженом руком!

Добро чинити од зла бранећи се,
ту гријеха нема никаквога.

Татини и мамини синови имају
пуне руке посла. Осам сати спавају,
осам леже, осам реже!

Толико пропалих фарми, а само
једна се шепури на телевизији.

Нема рата док не удари брат на брата,
а у случају Босне – и на старог свата.

Вековима се гледамо преко
нишана. Да се зна на чему смо.

Храни сина, пак шаљи у војску,
демократија се умирит' не може!

У позадини је лако храбар бити,
на фронту се познају јунаци!

Где бела застава коло води,
пета колона је на слободи.

Неком рат, неком спрат!

Нишанске справе су добро подешене.
Време је да се распиштољимо!

Ратна одштета је отписана, али не у целости.
Не односи се на будућа разарања.

Послератни период увек је исти.
На једној страни голи пролетери,
на другој ратни профитери.

Ратни злочини не застаревају,
али временом губе на значају.
Злочинци брзо старе.

пси рата руше све пред собом.
Као да су тек пуштени с ланца.

Не пуцају само велики, него и мали.
Велики у шта хоће, а мали у празно.

**Озбиљна нација
не живи од донација.**

Брак је заједница живота мушкарца и жене,
ако законом није друкчије прописано.

Млади се споро заводе, а брзо разводе.
Друштвене мреже и кућни љубимци
су им сасвим довољни.

Све нас је мање. Ко може
– неће, а ко хоће – не може.

И бела куга има свога
друга – абортус!

Између жене и мене стално варнички.
Она има дугачак језик, а ја кратак фитиљ.

Животни век све дужи, а брачни стаж све краћи.
Ако се свекрве и таште не промене,
снаха и зетова ускоро неће бити.

Бракови из интереса све су чешћи.
Закључују се између лисица, с једне,
и магараца, с друге стране.

Деке и баке имају пуно разумевања
за глупости својих унучића. Добро
знају ко су им родитељи.

Породица је основна ћелија друштва.
Остале ћелије полако одумиру.

Рођен сам у знаку Близанаца. Пола
сата после мене, родио ми се брат.

Живим на високој ноzi.
Од женидбе ходам на прстима.

Воћка се кити плодом,
а жена дичи родом.

Једнополни брак има велике предности.
Од брачне собе, до заједничке гардеробе.

Истополни брак је једини брак у коме се
равноправност полова не доводи у питање.

Женско-женски брак је савршен.
Један брачни пар, а две лепше половине.

Мушко-мушки брак је идеалан.
Два ожењена мушкарца, а ни једном
не пада на памет да јури туђе жене.

Поплаве нас у црно завише.
Као да нас је и Бог пустио низ воду.

Пао ми је камен са срца.
Доста ми је крви попио.

Живим као сав нормалан свет.
До подне гладан, од подне жедан,
ноћу и гладан и жедан.

Шанса по шанса одлази,
а живот полако пролази.

Многе је појео мрак. Нису
имали среће да их огреје Сунце.

Нико није савршен. На
задовољство естетских хирурга.

Нису ми све овце на броју.
Пао сам с коња на магарца.

Кућним љубимцима се толико
угађа, да им и деца завиде.

Бескућнику и није тако лоше.
Не стрепи од губитка посла, не плаћа комуналије
и не занимају га цене.

Ни порођајне муке више нису
што су некад биле. Епидурал
их је трајно архивирао.

Не греје Сунце што му се греје,
него што другог избора нема.

Дотерао сам цара до дувара.
Доста је ишао главом кроз зид.

Испред носа ми затварају врата.
Хтео, не хтео, морам главом кроз зид.

Постао сам монета за поткусуривање.
Једни ме вуку за уши, други за нос,
трећи за језик, четврти за рукаве.

Радна субота траје сатима,
а радна недеља данима.

Наша прошлост је Скадар на Бојани,
садашњост Петровац на Млави,
а будућност Београд на води.

Људи се богате на различите начине. Једни крадуцкају, други краду, трећи пљачкају.

Што мање радимо, то се боље осећамо. Остаје више времена за оспоравање туђих резултата.

Страх је променљива категорија. Од српа и чекића све мањи, од куке и мотике све већи.

На папиру и левичари и десничари,
а на делу – само леваци.

Улица је закон, и тачка!

У животу ни мрава нисам згазио, али ником
не препоручујем да ми стане на жуљ.

Потрошачка корпа је шарена лажа.
Споља гладац, унутра јадац!

Једни нам доле памет, други испирају мозак,
трећи вређају интелигенцију.
За наше добро.

По цео дан пљујем у дланове.
Штедим папирне марамице.

Ако се обавеза не изврши на
време, опомена стиже у невреме.

Да није наде у лепшу будућност,
ко би трпео овакву садашњост?

Вежи коња где ти газда каже!
Не изигравај већег католика од папе!

Покондирена тиква мора
у свему да буде прва. Нема друге!

Покондирена тиква живи у облацима.
И рођену мајку гледа с висине.

Толики контејнери, а многи одлазе трбухом
за крухом. Траже бољи хлеб од погаче!

Мобилни телефон је велики доушник.
Откуцава к'о швајцарски сат.

Имам очи соколове, а понашам се као да
сам слепац. Не видим ништа испред носа.

Ђачка торба је све тежа.
Ни магарац је не би носио.

На млађима свет остаје,
а на старијима почива.

Живот пише романе,
а смрт опроштајне говоре.

**Ципеле су промашиле Буша,
али су погодиле Америку.**

Грбови запуштени, споменици накривљени,
а гробља зарасла у коров. Да су покојници живи,
све би било друкчије.

Уздам се у се и у своје кљусе. Нико
није магарац, да за мене коњоше.

На једној страни јебиветри, на другој
пришипетље, на трећој мутибарићи.
Све танколозовићи до никогајевића.

Сиротиња се тешко запошљава.
Цена радног места све је већа.

Све се ради на транспарентан начин. У четири
ока, иза затворених врата, у рукавицама.

Све обавезе завршавам у року.
Рођен сам пре времена.

Многи више воле ширину него
дужину. Шири су него дужи.

Живеће овај народ!
У дужничком ропству!

Користим и породични и службени
ауто. Породични једном годишње,
а службени сваки дан.

Богат човек има безброј жеља, а сиромах
само једну. Да има од чега да живи.

Одувек сам ишао главом кроз зид.
Напад је најбоља одбрана!

Незнани јунак заслужује посебно
признање. До краја је остао анониман.

Црногорско приморје је рај на земљи.
Врућине паклене, жене ватрене, цене папрене!

Чеканова мајка црну вуну преде.
Нису јој све овце на броју.

Свако доба има своје адуте.
Детињство – више среће него памети;
младост – колико памети, толико среће;
старост – више памети него среће.

Лепа дама и гвоздена врата отвара.

Сви људи су земљаци.
Тако мисле ванземаљци.

Хвала књижевној критици. Да је нема,
ни писац не би знао шта је хтео да каже.

Ситуација је алармантна. Ни алармни
уређаји не могу нам помоћи.

Атомско склониште пружа сигурну
заштиту – од Сунца и кише.

Колико захтева за прање новца,
толико стручњака за пеглање папира.

Аладинове лампе више нема.
Ничија није горела до зоре.

Љубав на даљину је могућа,
под условом да је мушки потенцијал
дужи од растојања између љубавника.

Двадесети век је омануо. Замишљан као лепа
будућност, а упамћен као ружна прошлост.

Клин се клином избија!
Ко ће кога, ако неће свој свога.

Нисам ни мрава згазио, а пролазим
к'о бос по трњу. Гори ми под ногама.

На папиру правда и демократија,
на шалтеру неправда и бирократија.

Бирократија може све.
Ако треба, и живог човека да адактира.

Бирократија дише пуним плућима.
Увек зна откуда ветар дува.

Није сваки дан Бадњи дан.
Ђурђевдан, Видовдан и Митровдан
су најбољи доказ за то.

И шума има уши.
Зна у ком грму лежи зец.

Фудбалски навијач је на све спреман!
Као прави дванаести играч.

Од данас сам већи католик
од папе. Постао сам Бог и батина.

Кренули смо с мртве тачке.
Остало је под знаком питања.

И шума има уши.
Као да је наше горе лист.

Главом и брадом у Алеји великана,
а ликом и делом у царству малишана.

Благо бескичмењацима.
Могу колико хоће да савију кичму.

Ваздушни саобраћај је веома
рањив. То се из авиона види.

Народ је мудар, али му телевизија
превише соли памет. Пре употребе,
треба му добро испрати мозак.

Осмех не мора да иде главом кроз зид.
Сва врата су му отворена.

Говор мржње је превазиђен.
Довољна је само мржња.

Политичар сања доживотни мандат,
а пензионер младалачки занат.

Статистика не постоји цабе.
С лакоћом сабира бабе и жабе.

Гладан стомак има сјајну перспективу.
Стезање каиша нема алтернативу.

Целог живота испирам уста.
Имам дугачак језик.

Бриго моја, пређи на другога!
Да те моје очи више не виде!

Толики контејнери, а људи трпе гладни.
Таква анархија више се неће толерисати.

Што више трезвених саобраћајаца,
то мање пијаних возача.

План изласка из кризе је добар.
Под условом, да се донесе нови.

О укусу малих
одлучују апетити великих.

Шут пребија дугове, а рогат дужнике.

Демократске промене су очигледне.
Нема ожиљка на коме се не виде.

Пали смо на ниске гране.
И Коко, чувени горила, држи нам лекције.

Пустио сам мозак на отаву.
Утерао ми је памет у главу.

Волим пун новчаник
и радо га се сећам.

Туђ успех се не прашта,
а неуспех прославља.

Имам све десетке.
Ни једну нисам преписао.

Боље осмица у индексу
него десетка на грани.

Пао сам на испиту.
Оборила ме незагрејана столица.

СЦИ листа је шарена лажа.
Велики камен о врату, а мали допринос занату.

Пушење годишње убија преко пет милиона људи.
Премало за забринутост пушача.

Дувански дим је немилосрдан.
Не ферма ни цара, ни ћесара.

Пушење је савршен злочин. Безброј
људи убијено, а нико не одговара.

Цигарета има чаробну моћ. Највећи
убица у историји човечанства, а
милиони људи луде за њом.

Ћирилица је неуништива.
Безброј пута сахрањена, а и даље жива.

Хрвати се с разлогом јеже на ћирилицу.
Алергични су на свако њено слово.

Вуковар чекићем по ћирилици,
Загреб амнестијом по кривици!
Да се зна ко је газда у кући.

Млади више користе латиницу него
ћирилицу. Уче погрешне лекције,
а не читају их између редова.

БЕЛЕШКА О ПИСЦУ

ЖИВКО КУЛИЋ

Рођен је 1954. године.

Доктор правних наука.
Универзитетски професор.

Афоризме пише још од студентских дана. Објављивани су му у бројним листовима и часописима и на Радио Београду.

Објавио је књиге афоризама:

- „Ја сам тај“ (1987, Заједница књижевних клубова Србије, Београд),
- „У кожи свога народа“ (2002, Радничка штампа, Београд),
- „У канцама демократије“ (2009, Алма, Београд),
- „Афоризми: избор“ (2013, Алма, Београд),
- „Незаштићени сведок“ (2013, Алма, Београд),
- „Прекомерна употреба демократије“ (2015, Алма, Београд).

Живи и ради у Београду.

Живко Кулић
ПОД БУДНИМ ОКОМ ДЕМОКРАТИЈЕ

1. издање

<i>Главни уредник</i>	Ђорђе Оташевић
<i>Ликовно решење корица</i>	Дејана Јовановић
<i>Издавач</i>	„Алма”, Београд
<i>Штампа</i>	„Скрипта интернационал”, Београд
<i>ISBN</i>	978-86-7974-395-4
<i>Тираж</i>	300

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41–84

Кулић, Живко

Под будним оком демократије / Живко Кулић. – 1. изд. – Београд, Алма, 2016 (Београд : Скрипта интернационал). – 179 стр. ; 21 см. – (Библиотека Хумор и сатира, / [Алма] ; књ. 133)

Тираж 300.

ISBN 978-86-7974-450-0

COBISS.SR-ID 2 27452428